

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtice, zalivale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.— vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 13 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

V Karpatskem lesu vzhodno od Užoškega prelaza ruski napadi odbiti.

V ruski Poljski in zapadni Galiciji mestoma, v jugovzhodni Galiciji in Bukovini posamezni srđiti artiljerijski boji. — Nemški uspeh pri Marjampolu.

Ruske bombe z zadušljivimi plini. — Med Mozo in Mozele razmeroma mirno. Francoski nočni napadi odbiti.

Skupna dolgost bojnih front znaša 2668 kilom. — Turki hočejo Kavkaz za mejo ter zasedenje Odeze, Sebastopola in Nikolajevga.

DUNAJ, 12. (Kor.) Uradno se razglša: 12. aprila, opoldne.

Splošni položaj je neizpremenjen.

Na karpatski fronti je bilo v Karpatskem lesu, posebno v odeskih vzhodno od Užoškega prelaza zavrnjenih več ruskih napadov ob velikih sovražnikovih izgubah. — Vseh skupaj je bilo ujetih 830 mož.

V južnovzhodni Galiciji in Bukovini posamezni srđiti topovski boji.

Namenik načelnika generalnega štaba: pl. Hoefer, fml.

DUNAJ, 12. Iz vojne tiskovnega stanja se poroča: Na vsej karpatski fronti je postalo bistveno mirneje. V zapadnem odseku se odteja, kar so Rusi v Ondavski in Laborški dolini z močnimi silami skušali predreti našo fronto in je bitka velikonočni dan dosegla vrhunec ter se je predoril poizkus popolnoma izjalovil ob velikih sovražnikovih izgubah, že več dni ne vrše boji.

V odseku med Viravo in Užoškimi prelazom stojičete čete so tekom zadnjih dni na črti Telepec — Zelloe — Juhaslak — Patakofalu odbile vse napade. Tudi tu so popustili ruski napadi.

Užoški prelaz proti severu križčete vlinšine so naše čete vzdržale v tridnevnem srđitem boju. Včeraj so bili tu samo topovski boji.

Severno od Tucholke in Slavskega se je posrečilo nemškimi in našimi četami osvojit več postojank in zajeti več sovražnikov.

Od padca Przemysla sem trajajoča ruska ofenziva se je torej ustavila ne vsej karpatski fronti in je bila občutno prizadeta po proti sunkih naših čet.

Z nemško-ruskega bojišča.

BEROLIN, 12. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 12. aprila 1915.

Vzhodno bojišče. — Pri posunku od Marjampola v vzhodni smeri smo vzeli Rusom 9 častnikov, 1350 mož in štiri strojne puške.

Severozapadno od Lomže so Rusi z metalnimi stroji metali bombe, ki se niso razletele, temveč počasi izgorevale in razvijale zadušnjajoč plin.

Pred kratkim v časopisu javljeno pohabljenje nekega ruskega podčastnika v navzočnosti nemških častnikov ne potrebuje kot debela in nesmiselna laž nadaljnega razpravljanja.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BEROLIN, 12. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 12. aprila 1915. Zapadno bojišče. — V Argonju se je izjalovila manjši francoski delni napadi.

Med Mozo in Mozele je bila nedelja razmeroma mirna. Šele v večernih urah so Francozi naskočili combeške postojanke. Po dnevrem boju je bil napad odbit.

V odgovor na metanje bomb, izvršeno 5. t. m. po francoskih letalcih na odprto, izven operacijskega ozemlja ležeče mesto Mülheim, pri čemer so bile ubite tri ženske, smo izdatno obmetavali z razstreljivimi in užigalnimi bombami Nancy, glavno mesto trdnjavske skupine istega imena.

Po poizvedbah francoskih častnikov ste katedrali Notre-dame v Parizu in Troyesu ter znamenitejša državna poslopja, nacijo-

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépain

Vkljub največji pazljivosti pa je policija vendarle izprehala to njeno prepovedano kupčijo in par dni pred pravkar opisanim dogodkom je Pamela z množično družbo vred sedela na zatožni klopi pred policijskim kazenskim sodiščem.

Zal pa so morali sodniki obtoženko zopet izpustiti v svobodo, ker ni bilo dovolj dokazov za njeno krivdo.

Pamela pa si je dobro zapomnila ta dogodek in si je prisegla na tihem, da bo v prihodnje — še bolj previdna. Z veseljem je torej pograbila ugodno priliko, da bi pred policijskim komisariatom svojega okraja v najsijajnejši luči pokazala svojo čednost in svoje brezmadežno poštenje in to z očitnim dokazom, da rajši izgubi izborni zaslužek, kot pa da bi tudi le za pičico prekršila policijske predpise.

nalna knjižnica, umetnostni dom, invalidski dom, Louvre itd. opremljeni z vojaškimi pripravami, kakor metalci svetlobe, z brezžičnimi postajami itd.

Vrhovno armadno vodstvo.

Poročilo o bojih med Mozo in Mozele.

BEROLIN, 12. (Kor.) Wolffovemu uradu se poroča z dne 10. t. m. iz velikega glavnega stanja: Boji med Mozo in Mozele. Glede bojev do 7. aprila se je poročalo že prej. V naslednjih dneh do 10. t. m. so se nadaljevali. Medtem ko so bili francoski napadi do 7. aprila naperjeni izključno proti obema nemškima kriloma, je začel pozneje sovražnik napadati tudi proti sredini, ko je v okrožju St. Mihiela zbral nove močne čete.

Pozno popoldne dne 7. aprila se je izvršil prvi napad na gozda La Solouse, 9 kilometrov severno od St. Mihiela proti našim postojankam v približni črti Seuzey-Lamerville. Prišlo je do hudih bojev, pri katerih je umikajoči sovražnik pustil na bojišču mnogo mrtvih in ranjenih. Zajeli smo 2 častnika in 80 mož.

V noči med 7. in 8. aprilom je bil na različnih mestih fronte v kratkih presledkih artiljerijski boj, posebno na višini Combres in med Regnevillom in Fey en Haye. Deloma je napadala tudi pehota. Južnovzhodno od Verduna in pri Marcheville sta se izjalovila dva napada že 100 metrov pred našimi postojankami. V Bois d'Ailly se je posrečilo Francozom prisvojit si zopet del njihovih jarkov, katere so nekaj dni prej izgubili. Pri Bois de Bruel smo sovražnika slednjič vrgli nazaj z golim orožjem. Ravno tako je končal napad v okolici Regnevilla, v Priesterwaldu in južno od Orne. Dne 8. aprila in v noči na 9. aprila so se bili hudi boji na višini Combres. Zdi se, da so Francozi pritegnili na to mesto ojačenja iz gori omenjenih novih moči. Dne 8. aprila popoldne so zasedli jarke, katere smo mi morali zapustiti vsled premočnega artiljerijskega ognja in za katere se je potem bil vroč boj tekom čelega dne. V noči na 9. aprila se je posrečilo našim četam pregnati sovražnika iz vseh delov jarkov. Glavno postojanko smo vzdržali. Nov, ob jutranji zori s premočjo izvršen napad pa nas je prisilil, da smo morali zopet izprazniti nekaj jarkov.

Proti tem dogodkom na višini Combres stopajo dogodki na ostali fronti v ozadje. Izvenšči male praske, je potekla noč med 8. in 9. aprilom v obče mirno. Samo v Bois de Mort Mare, kjer so bili Francozi popoldne po večernem boju ob hudih izgubah vrženi nazaj, so zvečer zopet napadali, a ni se jim posrečilo doseči boljše uspeha. Obratno pa se je posrečilo našim proti francoskim postojankam prodirati četami vzele dve strojni puški. Kljub temu neuspehu se je odločil sovražnik zjutraj 9. aprila za ponovni napad, ki se je pa zopet pod težkimi izgubami izjalovil.

Dne 9. aprila so Francozi preložili težišče svojih napadov na severno krilo med Orno in višino Combres. Tako so napadali na ravni Woevre med Parfion-druptom in Marchevidom od poldne do polnoči štirikrat in sicer vsakokrat v razsežnosti 6 kilometrov, a bili so vsakokrat ob težkih izgubah vrženi nazaj. Ponoči so potem njihovi metalci min, katerim je pomagala artiljerija, razvili živo delavnost. Popoldne se je vrgel sovražnik na celi črti višine Combres iz svojih jarkov, potem ko je dopolne držal naše postojanke pod litim artiljerijskim ognjem. Posrečilo se mu je na enem mestu prodreti do kotline na južni strani višine, predno je napad izkrmavel v ognju naših dveh postojank v ozadju. Naše čete ne samo, da so obdržale višino, temveč je poveljnik nekega polka začel celo s protinapadom, ki nam je priboril zopet deloma naše sprednje postojanke. Zdi se, da so nameravali Francozi izvesti tudi še drugi napad, a učinkujoči ogenj naše artiljerije ga je preprečil.

Sovražnik se je ponoči omejil samo na obstreljevanje višine in za njo ležeče vasi Combres. Naslednjega dne se so vršili resni a brezuspešni sovražni napadi na ostali fronti na črti Seuzey-Spadu. Ujeli smo 71 mož. Napad slabejših sil v gozdu Ailly je bil z lahkoto zavrnjen in tudi prodiranje preko črte Regnevill-Fey en Haye je končal pod izvenredno težkimi izgubami v našem artiljerijskem ognju. Severno od Regnevilla je ostalo na enem mestu nad 500 mrtličev na bojišču.

Večer 9. aprila je prinesel v Croisu des Carnes v Priesterwaldu nemški napad, kateremu se je posrečilo odvzeti sovražniku tri strelnice in dva zvezna jarka ter sta padli v naše roke dve strojni puški in 59 ujetnikov.

Dne 10. aprila so se vršili na vsej fronti artiljerijski boji. Lahko se je opazovalo, da Francozi pridno delajo utrdbe, da svoje vrzeli v sprednjih črtah maše z novimi četami in to posebno na severnem krilu južne Arne, v sredini nasproti črti Seuzey-Spada. Zbiranje čet smo vzeli pod močan ogenj in vsled tega nastale izgube so morda vzrok, da so sovražnik ni mogel odločiti za napad.

Tudi pri Epargesu ob vzhodju višine Combres so držali Francozi močne sile pripravljene, katere je zamogel doseči naš artiljerijski ogenj. Ta dan je prišlo do francoskega napada samo v Priesterwaldu; napad smo z lahkoto zavrnili. Tako je končal tudi 10. april, kakor vsi prejšnji dnevi, s popolnim nemškim uspehom na vseh napadalnih frontah. Ta dan se je francoski vrhovni poveljnik Joffre zahvalil prvi armadi za to, da je odvzela Nemcem postojanko pri Les Epargesu, to je višino Combres. Za to postojanko se vrše boji že nekaj tednov z malimi presledki. Francozi so večkrat poročali, da so postojanko zavzeli in da jo drže trdno.

Zadnji boji za to postojanko so bili opisani zgoraj. V resnici so bili Francozi začasno zavzeli nekaj jarkov postojanke, a vse te jarke, razven nekega neznatnega dela, smo si zopet priborili nazaj.

Nemški ujetniki pobegnili iz francoskega ujetništva.

CURIH, 12. (Kor.) Kakor poroča »Neue Zürcher Zeitung« so štirje v trdnjavi Cistaron (okraj Basse Alpes) internirani nemški vojni ujetniki s pomočjo konopne lestvice pobegnili. Med njimi sta se nahajala neki inženir in neki učitelj. Kakor se zd. so beželi v smeri Italije.

Davčni dohodki na Francoskem. PARIZ, 11. (Kor.) »Temps« poroča, da so vrgli davki za mesec marec t. l. 234 milijonov 42 tisoč 500 frankov, kar je 58.884 tisoč 300 frankov manje napram istemu mesecu lanskega leta. V prvih treh mesecih leta so se napram istim mesecem lanskega leta zmanjšali davčni dohodki za 222.872.200 frankov.

Belgijsko mnenje o koncu vojne. ZENEVA, 11. (Kor.) Neki Belgijec, ki je v ozkih stikih z belgijsko in angleško vlado, je izjavil poročevalcu lista »Journal de Geneve« v Rimu, da so belgijski in angleški krogi prepričani, da bo vojna končana meseca oktobra. Vojujoče se države da nimajo poguma, naprtiti četam in prebivalstvu nove zimske vojne. Mir se sklepa, četudi bi mir ne odgovarjal željam Belgijcev, ki so računali na veliko vojno odškodnino od Nemčije. Od ofenzive zavzeznikov da je odvisno, ali se bo mogla zahtevati taka odškodnina. — Belgijec je nadaljeval, da se boji, da bi Francoska in Angleška samo da bi se ne podaljšala vojna, se zadovoljili z relativnim uspehom. Zadostovalo bi jima morda, da se preženo Nemci iz Francoske in Belgije. Z belgijskega stališča bi se moglo želeli več.

Dolgost bojnih front. PARIZ, 12. (Kor.) »Matin« je zračunal po zanesljivih podatkih dolgost bojnih front zavzeznikov na 2668 kilometrov. Od teh odpada na francoske fronte 870, na angleške 50, na belgijske 28, na ruske 1376 in na srbsko-črnogorske 350 kilometrov.

Nemška letala bombardirala angleški parnik. ROTTERDAM, 12. (Kor.) »Nieuwe Rotterdamse Courant« poroča: Angleški parnik »Serula« iz Corka, ki je včeraj ponoči, prihajajoč iz Manchesterja, prispel semkaj po novi vodni poti, poroča, da so včeraj popoldne pri Noord Hindern nemška letala obmetavala ladjo z bombami, ne da bi bila zadeta.

Proti angleškemu ravnanju z nemškimi podmornškimi posadkami. BEROLIN, 12. (Wolffov urad.) Po angleški vladi odrejeno kaznovanje v najzvestejšem izpolnjevanju svojih dolžnosti v njihovo oblast zašlih podmornških posadek, katerim odrekajo častno vojno ujetništvo ali jih zapirajo v mornariške jetniške barake, je dalo nemški vladi povod za protiodrebe; da se za vsakega ujetnika podmornških posadek za čas njegovega protinardnopravnega zapore in ravnanja z njim na enak način postopa z ujetim angleškim častnikom brez ozira na njegovo osebo. Glede na to so danes, 12. aprila, prepeljali 39 angleških častnikov iz častniškega ujetniškega taborišča v zapor v vojaške jetnišnice.

Zaplenjeni parnik »Fenix« prodan. HAMBURG, 12. (Kor.) Parnik »Fenix«, ki ga je zaplenilo konfiskacijsko sodišče, imajoč 1207 tonelov, je kupil Avgust Bolten za 280.000 mark.

Nemška pomožna križarka »Kronprinz Wilhelm« v Newportnewsu. LONDON, 12. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Newportnews: Nemška pomožna križarka »Kronprinz Wilhelm« je včeraj zjutraj priplula v tukajšnje pristanišče in javila, da jej zelo primanjkuje premoga in živil.

Govoreč te besede, je Carcan pograbil metličko, ki je stal v kotu, in ga zavilil preteče. Carcanova častitliva zakonska polovica je najbrž že dostikrat okusila učinke tega domačega kaznovalnega orodja, kajti sključila se je nehotne in začela je kleti, da se je skoraj delal ogenj, in je končala: — Ti silovitež! Ti sirovež! Ti srtni greh in sramota je, da moram vedno storiti, kar hočeš ti . . . Naj bo po tvojem, toda bodi prepričan, da pride čas, ko te zadušim!

— Tako je prav, samo stori, kar misliš, če se upaš . . . Ker si pa sedaj zopet pametna, naj zopet miruje moje žezlo. Žezlo je bilo metličko, ki ga je Carcan zopet postavil v kot.

Starinarica je z veliko težavo potlačila svojo jezo, potegnila izpod mize predal ter je našla Pivoini tri franke v bakru na mizo.

— Sedaj pa glej, da se izgubiš, potepuhinja! — je zaklicala potem, pokazaviš jej obe pesti, — in varuj se, da te ne ulovim v drugo!

(Daleje.)

ze vemo. Svojo povest je zabelila s celo vrsto psovok proti ubogi Pivoini, katero je Carcan neprestano motril s svojim žarečim očesom.

— To je vse, — je vprašal, ko je končala.

— Kaj ti še ni dovolj?

— Priznati moram, da ti je ta vestnost sicer v veliko čast, toda mene pa ne veseli posebno. Vsa stvar pač ni vredna, da bi človek izgubljal besedi zaradi nje.

— Misliš?

— Da, mislim . . . Torej plačaj malo srčkanu punčko in naj gre, kamor hoče.

— Ali res misliš tako?

— Prav res.

— Ne, ne, ne bo tako! Popeljem jo h komisariju in to storim.

— Tako?!

— Da, in sicer takoj! Pojdive, dekle!

— Zena, zena, pazi . . . Ostani tu, zapovedujem ti!

— Ti?

— Da, jaz!

— Ne bodi nor!

— Pravim ti še enkrat: pazi!

Eksplozija v železnici.

VRATISLAVA, 12. (Kor.) Kakor poroča »Schlesische Zeitung« iz Katowic, se je zgodila v železnici Klephas pri Zelenzahn eksplozija smodnika. Vzrok je bila ne previdnost. Tri osebe so bile mrtve in tri težko ranjene.

Nemška odredba glede uravnave trgovine s krompirjem.

BEROLIN, 12. (Kor.) V današnji seji zveznega sveta je bil odobren osnutek naradne glede uravnave trgovine s krompirjem.

Nadvojvoda Fran Salvator na severnem Ogrskem.

DUNAJ, 11. (Kor.) Generalni inspektor dobrovoljnega sanitetstva, nadvojvoda Fran Salvator, odpotoval danes popoldne na dvatjedensko inšpekcijsko potovanje po Severnem Ogrskem.

Ministrska konferenca v Budimpešti.

BUDIMPEŠTA, 12. (Kor.) Konferenca v ministrskem predsedstvu sta se udeležila oboja ministrska predsednika, grof Tisza in grof Stürgkh ter oboja poljedelski ministri, dr. Zenker in baron Ghillanyi. Konferenca je trajala do 3 popoldne in se je nadaljevala posrednim premoru.

BUDIMPEŠTA, 12. (Kor.) Konferenca v ogrskem poljedelskem ministrstvu je trajala dve uri, nakar sta si šla ministrski predsednik grof Stürgkh in poljedelski ministri dr. Zenker ogledati vojno- in ljudskohigijenično razstavo. Prisostvovala sta tankaj predavanju o zgodovini vojne kirurgije. Nadvojvodinja Avgusta, ki je tudi prišla, se je pogovarjala z ministrskim predsednikom in poljedelskim ministrom. Ob 9.30 zvečer sta oba gospoda odpotovala na Dunaj.

Predsednik državne zveze krčmarjev umrl.

KARLSBAD, 12. (Kor.) Bivši deželni poslanec, hotelir Oton Fritz, predsednik državne zveze krčmarjev, je danes ponoči umrl.

Avstrijska razredna loterija.

DUNAJ, 12. (Kor.) Zadelo je 50.000 K srečka št. 11.830; 20.000 K št. 145.944, po 10.000 K št. 39.668, 135.904 in 138.043.

Domače vesti.

„VEČERNA EDINOST“ izide danes ob 5 in pol popoldne.

Ad multos felices annos kliče našemu jubilarju Antonu Trobecu tudi praška »Union«.

Nabiranje kovin za vojno. C. kr. namestništveni svetnik razglasi: Po vsem cesarstvu uvedeno nabiranje kovin za vojne namene, ki je bilo potom časopisja in lepakov občinstvu že naznanjeno, bo v Trstu in okolici prihodnjo soboto, 17. aprila. Ta dan bodo učenci vseh javnih in zasebnih, ljudskih in meščanskih šol pouka prosti in izročijo med 9. in 10. uro popoldne svojemu učitelju v nahrbtnikih, šolskih torbali ali ovojih vse one kovinske predmete (zlasti baker, med, brom, kositar, cink, nikel, svinec, aluminij, itd.) — železo je izključeno, katere so darovali člani družine, sorodniki in sosedje. Vabijo se družine, katere nimajo lastnih šolskih otrok, da oddajo svoje darove ravno isti dan, 17. aprila, najbližji šoli, kjer jih bo sprejemal od šolskega vodstva pooblaščen učitelj od 9. do 12. ure popoldne in od 2. do 4. ure popoldne. Družine, katere ne morejo izročiti svojih kovinskih darov kar naravnost šoli, pa se vabijo, da obvestijo najbližje vodstvo deške šole, ki odpušče k njim tekot prihodnjega tedna (od 19. do 24. aprila) ob času, ki ga darovatelj označi, starejše učence z izkaznicami v svojo, da sprejmejo proti potrdilu darovane predmete. — Dr. Fabrizzi, l. r.

Čajviše cene za meso v Trstu. C. kr. namestništvo je z ukazom z dne 9. 4. 1915 št. G III-217 6-15 določilo za mesec april 1915 na podlagi § 51. obrtnega reda, da veljajo za mesto Trst in okolico sledeče najvišje cene za prosojno govejevo meso na drobno. Sveže goveje meso: Sprednji deli: I. vrsta z doklado K 2.64 za 1 kg. II. vrsta z doklado K 2.40 za 1 kg. Zadnji deli: I. vrsta z doklado K 3.04 za 1 kg. II. vrsta z doklado K 2.88 za 1 kg. S tem odlokom se razveljavlja namestništveni razglas z dne 28. 3. 1915 št. G III-217/5-15.

Prestopki tega ukaza se kaznujejo v snižu s § 131 obrtnega reda z globami od 1000 kron ali z zaporo do 3 mesecev. — Dr. Fabrizzi, l. r.

Jubitej. Vpokojeni šolski voditelj, pesnik, pisatelj in skladatelj slovenski, Janko Leban, praznuje 21. t. m. 60-letnico svojega rojstva in 45-letnico svojega slovenskega delovanja. Porojen 21. aprila 1855. l. v Kanalu na Goriškem, se je šolal v Gorici in v Kopru, in je maturiral na koprskem učiteljskem julija meseca 1877. l. Potem je učiteljeval v Komnu, Lokvi in Avberu na Krasi ter odšel na to kot nadučitelj na Kranjsko, kjer je služboval po raznih krajih, dokler ni bil oktobra meseca 1911. l. upokojen na Bukovici pri Škofiji Loki na Gorenjskem, kjer živi še danes. Janko Leban je kazal že v dijaških letih nadarjenost pesništva in za glasbo. Prva njegova pesmica »Tožba ptice«, je bila nastanjena l. 1870. v »Jadranski Zariji« v Trstu. Še kot dijak je bil Leban organist v Gorici. Že l. 1871. je priobčil pri Paternoliju v Gorici knjižico »Pesni in povesti na poskušnjo«. Od tedaj pa je sodeloval po malone vseh slovenskih časopisih z različnimi pesvdomini. Tudi pri našem listu je sodeloval mnogo let s podpisom Gradimir, Tehomil itd. V teku 45 let je Leban napisal in priobčil obilo knji, posebno mladinskih. Velika njegova zasluga je, da je s slovensko in nemško knjižo pokazal javnosti, kdo in kaj je bil naš junak An-

drej baron Čehovin. Njegova nemška knjiža »Andreas Freiherr von Čehovin« je o budila pozornost celo v visokih aristokratskih krogih in Lebanova zasluga je, da je bil našemu junaku Čehovinu postavljen spomenik v Branici, ki je stal 5000 K. Po rani smrti svojega brata Avgusta, slovenskega skladatelja, je Janko Leban priobčil več zvezkov njegovih skladb; tudi sam je sodeloval pri glasbeni reviji »Glasbena Zora« in »Novi Akordi«. — Karakteristična je Janko Lebanova »Zbirka cerkvenih pesmi za mešani zbor«, ki jih je priobčil 1910. l. Te skladbe se odlikujejo po svoji melodioznosti, preprostosti in pa po tem, da je v njih čudovito zadet »narodni ton«, kar je veliko vredno, posebno dandanes, ko nam tako nedostaja dobrih cerkvenih skladb, ki bi ugajale duhu in srcu našega naroda. Odlični muzikalni kritik dr. Gojmir Krek je pisal o Janku Lebanovih cerkvenih pesmih: »Iz njih nam veje nekaj čudovito navihga, naravnega ... nekaj novega, kakor bi spomladni jug pihal čez zaspala zimska polja in prinašal s seboj dišave cvetočih krajev. Kdor je še prihranil posebno mero navihga shvatanja, se bo čutil ob teh priscrčnih, ljubkih zvokih prestavljenega v tiho belo cerkev na samotnem holmcu, požaleno po neovirano tekočih solčnih žarkih, sredi Boga hvalačice narave, in tako milo mu postane pri srcu, kakor bi nad vse dobrotljiva roka božala težko, mukopolno njegovo glavo«. — Človek bi mislil, da je vsestransko, plodno delovanje Lebanovo našlo zaslužnega priznanja in plačila. Kaj se! Ko je mož l. 1911. ležal v ljubljanski bolnišnici bolan na oči, je bil predčasno upokojen ter je 14 dneh moral izprazniti stanovanje! Seveda je bil vsled tega gmotno silno oškodovan! Ozdravivši je Leban pisal rekure v prošnji, a zaman; saj je znano, kako se dandanes godi izsiljstvu na Kranjskem! Janko Leban deluje še danes na literarnem polju in želimo mu iz srca, da bi čez 5 let zdrav in vesel mogel v vselejših razmerah praznovati petdesetletnico svojega slovenskega delovanja! — V to pomozi Bog!

Z več strani nam prihajajo pritožbe, da mlekarice, ki raznašajo mleko strankam po hišah, rade primesevajo mleku vodo in še razne druge stvari, ki zmanjšujejo vrednost mleka ali pa ga naravnost kvarijo. Mleko se je itak že silno podražilo, zato so pa odjemalci tega najvažnejšega živila gotovo še tem bolj upravičeni, da smejo zahtevati za svoj dragi denar vsaj pošteno blago. Opozorjamo torej mlekarice, naj nikar ne potvarjajo mleka, kajti zna se jim zgoditi, da jih stranke naznanijo tržni oblasti, in konec potem je občutna kazen in tudi celo zapor. Torej poštenje tudi pri mleku!

Vojne zaobljube. Urad za vojno oskrbo nam javlja: Vsi, ki v težki skrbi pričakujejo srečnega povratka svojih dragih z bojišča, naj bi — ko se oni povrnejo, izvršili sveto dolžnost do domovine — objubilili kak dar, bodi mal ali velik, v pomoč njim, ki jim vojna je trajno odvzela branitelja, ali pa popolno zdravje, torej vdovam in sirotam po padlih ali invalidov (amputiranih, v vojni oslepelih in drugih). Zaobljube je položiti ali pri uradu za vojno oskrbo (Dunaj, IX. Berggasse 19), ali v roke gospoda notarja dra. Wiliga (Dunaj I. Petersplatz 7), in sicer ali pismeno, ali ustmeno, na kar bo objavljeno žrtve položiti po izpolnitvi zaželenega pogoja, ali pa v kakem poznejšem času. Ta gospod notar zbira vse zaobljube za urad za vojno oskrbo c. in kr. vojnega ministrstva, ki mu je kakor znano, naloga, da vse sedanje darove dovaja prej označenim, plemenitim namenom. Vsi torej polagajte v tem velikem času »vojne zaobljube«, vsak po najustvarnejši želji svojega srca v našo veliko, gotovo končno zmago, za bodoči mir, v lastno ali ljubih svojcev sreen povratek iz vojne.

Poštno-nakaznični promet z nemško državo. Z dnem 10. aprila se je zopet pričel poštno-nakaznični promet z nemško državo v omejenem obsegu. V sprejemanje poštne nakaznice v nemško državo so pooblaščen vsi erarčni poštni uradi, kakor tudi posamezni razredni poštni uradi, kjer je posebna potreba za tak promet. Najvišji znesek ene poštne nakaznice je določen do nadaljnjega na 500 mark. Isti odposiljatelj more v istem dnevu odposlati le po eno poštno nakaznico. Razun tega si pridruže poštni urad pravico, da tudi po sprejetju nakaznice odkloni pošiljavo, ne da bi navajal kake vzroke za to, ter da nakazni znesek povrne odposiljatelju.

„Delavsko konsumno društvo“ pri Sv. Jakobu v Trstu naznanja svojim članom, da se je večerajnji občni zbor radi nezadostne udeležbe prenesel na 25. t. m. ob 10 predp. dne z istim dnevnim redom in polnopravno odobro. — Odbor.

Odbora NDO in JZJ, kakor tudi nadzorstvo poslednje, imata jutri, v sredo, ob 8 zvečer skupno odobrovo sejo v gostilni NDO, ulica Commerciale šte. 7. Ker je seja velike važnosti, prosimo tovariše odbornike, da se je udeležijo polnoštevilno.

Pomnožitev vlakov na progi Jesenice—Ljubljana gl. kolodvor in Kranj—Tržič. C. kr. ravnateljstvo državne železnice naznanja: S 1. dnem majnika 1915. l. se uvedeta iznova na progi Jesenice—Ljubljana glavni kolodvor vlaka št. 1724 (odhod iz Ljubljane gl. kol. ob 9.09 popoldne, prihod na Jesenice ob 11.05 popoldne) in v obratni smeri št. 1715 (odhod iz Jesenice ob 2.32 popoldne, prihod v Ljubljano gl. kol. ob 4.33 popoldne) po vnozem redu, ki se je objavil 1. majnika 1914. Vlak št. 1724 ima na Jesenicah točno zvezo na podnevni brzovlak v Monakovo in na Dunaj juž. kol.; z vlakom št. 1715 je pa ustvarjena ugodna zveza na vlak št. 715 iz Solnograda, na vlak št. 915-15

iz gornje Štajerske, Koroške in na vlak št. 16 iz Trsta in Gorice na Ljubljano. — Na lokalni železnici Kranj — Tržič bosta od istega časa naprej zopet vozila vlaka št. 2554 (odhod iz Tržiča ob 9.01 popoldne, prihod v Kranj ob 9.48 popoldne) in št. 2555 (odhod iz Kranja ob 12.36 popoldne, prihod v Tržič ob 1.31 popoldne).

O ranjenih, odnosno bolnih vojaki. V pomožno in kontumačno bolnišnico v ulici Fabio Severo so bili sprejeti Ivan Dobravec 97. pešpolka, Klement Purger 20. lovškega bataliona, Bruno Davi od provijanta, Manlijo Moraldi 5. domobranskega pešpolka, Anton Zutitioni 12. domobranskega pešpolka, Roman Zennaro 4. bosansko-hercegovaškega pešpolka, Karel Kocjančič poljskega brzojavnega oddelka, Josip Brankovič 97. pešpolka, Faust Stjepović 37. domobranskega pešpolka, Simon Bertelič 97. pešpolka, Josip Margon 37. domobranskega pešpolka, Josip Chiselotti 37. domobranskega pešpolka in Anton Kodrič 97. pešpolka. Odpuščen je pa bil iz te pomožne bolnišnice Anton Brišič 97. pešpolka.

Iz pomožne bolnišnice v prostorih nemškega telovadnega društva »Eintracht« so bili odpušeni in poslani nazaj k svojim četam Jakob Ukmar 87. pešpolka, Ivan Nask 12. trenškega oddelka, Viktor Trtnik 97. pešpolka, Karel Grill 8. poljskega topničarskega polka, Alojzij Šušteršič 5. domobranskega pešpolka in Rudolf Kraus, tudi 5. domobranskega pešpolka ter Peter Petronio 97. pešpolka, ki je bil poslan v bolnišnico v Ljubljano.

Okradel ga je in potem še ranil. V nedeljo popoldne se je med drugimi, ki so gledali razne barake in razne igre v takozvanem »fondo Madonnina«, nahajal tudi Friderik Zupert, ki stanuje v ulici Maiolica šte. 12. Poleg njega je stal neki mlad človek, in če je šel Zupert od ene barake k drugi, mu je bil kmalu za petami tudi oni mladi človek. Zato je Zupert sklenil, da bo pazil. In res je kmalu začutil, ko mu je oni mladič segel z roko v žep, v katerem je imel petkronski srebrnjak kar na golem. Segel je še sam z roko v žep in konstatiral, da je prazen. Nato je takoj stopil za umovničem in začel klicati redarja, a preden je redar prišel, je tat pobral kamen in z njim udaril Zupertja po nosu ter ga ranil do krvi. V tem je pa prihitel redar, ki je tatu aretiral in ga odvedel na policijski komisariat v ulici dei Bach, kjer je aretirani, ki je 18letni podajal Humbert Tognon, stanujoč v ulici Maiolica šte. 17, na vse kriplje tajil nele, da bi bil okradel Zupertja, temveč tudi trdil, da ni on tisti, ki je Zupertja udaril s kamnom.

Dve preprogi, ki se ne ve, čigavi ste, je imela pri sebi 38letna Frančiška Slavčeva, ko je šla v nedeljo popoldne po ulici delat Barriera vecchia. To se je pa zdelo čudno nekemu redarju, ki pozna Slavčevu, ker je ta poslednja, ki je doma iz Logatca in nima tu v Trstu sploh nobenega bivališča in nobenega posla, izgnana iz Trsta radi prejšnjih grehov proti tuji lastnini. Zato je pa redar pristopil k Slavčevi in jo ljudno povabil, naj bi blagovolila z njim na redarstveno stražnico v ulici G. Parini. Slavčeva se je sicer izgovarjala, da nima časa, da bo prišla že kasneje, a vsi njeni izgovori so bili bob ob steno. Redar je vztrajal pri svojem vabilu, katerega se je morala Slavčeva slednjič vdati. Seveda so Slavčevu pridržali v zaporu. Glede preprog je pa Slavčeva rekla, da ju je našla.

Čigav je voziček? Neki občinski redar je v nedeljo zvečer okoli šestih videl v ulici del Farneto nekega mladeniča, ki je pred seboj porival dvokolesni voziček. Če bi bil redar to videl kak drug dan v tednu, bi se najbrže ne bil niti zmenil zato, ker pa je bila nedelja in ker ob nedeljah delo večinoma počiva, je pristopil k onemu mladeniču in ga vprašal:

— Kam pa?
— Domov! — mu je odvrnil oni. A redar ga je vprašal še dalje:
— Kje ste pa bil z vozičkom?
— Nikjer! — se je glasil odgovor.
— Čigav pa je ta voziček?
— Tega pa še sam ne vem! — je odgovoril mladenič in povedal dalje: — Ta voziček sem videl že dva dni zaporedoma v ulici delle Zudecche. Prvi dan sem ga pustil na svojem mestu, drugi dan sem ga našel zopet tam in sem ga premaknil za par korakov, a tretji dan, to je danes, sem ga našel ravno tam, kjer sem ga bil pustil večeraj in zato sem ga vzel s seboj.

Redar je nato mladeniča aretiral in mu velel peljati voziček na redarstveno stražnico v ulici N. Machiavelli, kjer je mladenič povedal, da je 19letni pomorščak Orest Segulin, stanujoč v ulici Chiarachara šte. 5. Na policiji so pa nato pridržali oba, Segulina in voziček. Segulina so sicer oddali v zapore v ulici del Coroneo, a voziček je še vedno na redarstveni stražnici v ulici N. Machiavelli, na razpolago svojemu lastniku.

Nespreten žepni tat je 19letni Rudolf Frankovič, ki trdi, da je mehanik. Bilo je predsončnim okoli polsedmih: pred blagajno v veži gledališča »Eden« je bilo mnogo ljudi in med temi tudi vojak Karel Pirovc. Naenkrat je Pirovc začutil, kakor bi mu kdo brskal po hlačnem žepu. Ozrl se je in v tem je videl, da je nekemu poleg njega stoječemu človeku, ki je bil ravno Frankovič, padla iz roke novčarka, katero je Pirovc takoj spoznal za svojo. V novčarki je Pirovc hranil še 17 kron denarja in zato je dal Frankoviča takoj aretirati. Na policiji je pa Frankovič sicer priznal, da je stal tik polje Pirovca, a tajil je, da bi bil segel z roko v Pirovčev žep in mu vzel novčarko. Rekel je, da sam ne razume, kako je padla novčarka na

tla: da-li je Pirovcu padla slučajno, ali jo je menda Pirovc spustil sam. Neka gospodična, ki je stala poleg njega, je pa novčarko pobrala, ker je mislila, da je njegova, nakar jo je on sam takoj izročil Pirovcu. Pa mu je niso hoteli verjeti, da je res tako, kakor jim je on povedal ter so ga pridržali v zaporu.

Tatu so našli, okradenca pa še iščejo. Čuden slučaj, kajti običajno se okradeni sami oglašajo na policiji, dočim mora tateve policijske šele iskati in loviti. Tu je pa ravno narobe: policija je ujela tatu, a ne ve še, kdo je oni, ki ga je ta tat okradel. Bilo je dne 20. februarja t. l., ko je bil nekdo na ulici della Barriera vecchia, in sicer blizu Goldonijevga trga okraden. Neki redar je slišal vpiti: »Primitite tatu! Primitite tatu!«, a obenem je ravnostno isti redar videl mladega človeka bežati proti Goldonijevemu trgu. Prestriigel je bežečemu pot ter ga aretiraj in odvedel na redarstveno stražnico v ulici G. Parini, misleč, da bo tudi okradenec prišel tja. Aretirancu, ki je rekel, da je 18letni Konrad Vidali, a je bil v resnici 18letni Konrad Kraljeto, so na stražnici preiskali žepce in našli so pri njem ročno torbico, v kateri je bila žepna ura in pa K 12.12 denarja. Okradenca so pa zaman čakali: ni ga bilo. Ker je Kraljeto imel že parkar opraviti s policijo zaradi tatvine, ni bilo dvoma, da je ono tobico ukradel in zato so ga izročili okrajnemu sodišču. Sodnik okrajnega sodišča pa ne more Kraljeto obsoditi, ker nima dokazov, da je Kraljeto res koga okradel. In zato išče policija sedaj onega, ki je bil okraden.

Požar. Predsončnim ob devetih so bili gasilci telefoničnim potom obveščeni, da gori v neki hiši v ulici della Rotonda. Podali so se takoj z dvema brigadicama na označeno mesto in tam so našli, da je bil nastal požar v stanovanju duhovnika Bernarda Malusa. Neka 15letna duhovnikova nečakinja je namreč pretakala petrolej iz večje v manjšo posodo. Pri tem si je pa svetila s petrolejsko svetilko. Naenkrat ji je pa posoda s petrolejem padla na tla in prevrnila svetilko, vsled česar je nastal ogenj. Gasilci so imeli dobro poldrugo uro dela, preden so mogli pogasiti. Zgorelo je mnogo pohištva in mnogo jestvin: vsega skupaj je za 2000 kron škoda.

Samomorilni poizkus. Rozalija Čamerlova, ki jej je komaj 18 let, stanuje v ulici di Donata šte. 20, a je hodila opravljati hišna dela v neko družino, ki stanuje v hiši šte. 5 v ulici della Zonta. Minulo nedeljo je bila dobila neko pismo, ki jej je bilo naslovljeno v ulico della Zonta. Kdo ji je pisal in kaj je bilo v onem pismu, to ni znano. Sklepati se da, da vest, ki jej je prineslo ono pismo, ni bila vesela, temveč nasprotno, kajti od onega hipa, ko je prečitala ono pismo, je prej še precej vesela Rozalija postala žalostna: videli so jo tu di jokati. Ta njena žalost je pa postajala vedno hujša in očitnejša. Večraj opoldne je imela Rozalija hud živčni napad, ki je trajal dobro uro časa: moral je k njej zdravnik z zdravniške postaje, da ji je pomiril živce, nakar jo je njena gospodinja poslala domov, da si odpočije. A že ob politreh popoldne je bil zdravnik z zdravniške postaje pozvan na pomoč na sv. Karla pomol, češ, da aje tam neka deklina skočila v morje, a da so jo še pravčasno rešili, da pa potrebuje zdravniške pomoči. Zdravnik se je nemudoma podal na rečeni pomol in tam je našel med gnječjo ljudi na tleh ležečo Rozalijo Čamerlovo: bila je ravno ona, ki je, namesto domov, šla na pomol in skočila v morje. To pot jo pa zdravnik ni hotel več pustiti same, temveč jo je, potem ko ji je podelil potrebno pomoč, dal prepeljati v mestno bolnišnico, kjer so jo zaprl v opazovalnico umobolnih.

Umrli so: Prijavljeni dne 11. t. m. na mestnem fizikatu: Canone Ida, 70 let, ulica sv. Marka šte. 24; Reslusny Magdalena, 77 let, ulica del Solitario šte. 11; Krišček Marija, 49 let, Kolonjska cesta šte. 12; Kranzenček Viljem, 70 let, ulica Geppa šte. 4; Koller Frančiška, 62 let, ulica sv. Mihaela šte. 13; Zanier Marij, 5 mesecev, ulica del Farneto šte. 46; Epstein Oton, 48 let, ulica G. Rossini šte. 10. — Prijavljeni dne 12. t. m. na mestnem fizikatu: Semerak Josip, 54 let, ulica T. Vecellio šte. 4; Zidnik Doroteja, 2 meseca, ulica del Rivo šte. 5; Čeh Anton, 68 let, Kladin na hribu šte. 155; Taron Ivanka, 67 let, ulica G. Parini šte. 11; Čakič Marija, 19 let, ulica delle Scuole Israelitiche šte. 1; Venier Josip, 65 let, ulica Giulia šte. 13. — V mestni bolnišnici dne 8. t. m.: Maffezzoletta Renat, 4 leta; Fantini Gvidon, 4 leta; Marčević Marija, 25 let; Gropavec Josip, 39 let; Batišič Marija, 49 let. — V mestni bolnišnici dne 9. t. m.: Turko Frančiška, 65 let; Zigon Josip, 70 let; Bibulič Majira, 39 let; Kavčič Atej, 2 meseca. — V bolnišnici pri Sv. Mariji Magdaleni dne 9. t. m.: Gerbec Amelija.

Vesti iz Goriške.

Ostlepi Markič iz Podgora, za katerega se je nabralo, kakor znano, 4000 K, je odšel na Dunaj v košarsko šolo, da se nauči pletenja košev itd. Markič je bil zidar.

Sreča v nesreči. V soboto popoldne je vzletel na Velikih Rojaj pri Gorici v aeroplanu nadporočnik O. Med letom mu je močan veter osušil aeroplan in nadporočnik je padel z višine okoli 120 m na tla. Aeroplan je skoro ves razbit, nadporočnik pa je k sreči ostal nepoškodovan.

Ponesrečil je v Gorici pekovski mojster Grbec. Peljal se je na biciklu, ko se je hotel umekniti vozu, je zapeljal preveč v stran in se zaletel v drevo. Padel je na tla nezavesten. Prenesli so ga takoj v bolnišnico k usmiljenim bratom.

Sovodnje. Dne 8. t. m. so izvezli iz Soče truplo priletnega moža, ki je skoro gotovo prinesla vodo s hribov ter je tam pustila. Truplo je bilo popolnoma ohranjeno, kar je znamenje, da je bilo le malo časa v vodi. Kdo je bil ta mož in kako je prišel v vodo, se ne ve. Ker ni bilo zadrdka, so ga pokopali na sovodenjskem pokopališču.

Barcvi.

— Marija Kjuder, učenka VII. razreda CM. šole na Acquedottu, je nabrala 13 K 75 v. Za denar se je nabavila obleka nekaterim revnim učenkam.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo
Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Fotograf A. Jerkič Trst, Via delle Poste 10. Gorica: Gospodica ulica št. 7. Izvršuje vsa fotografska dela. (2436)

Službo sluge dobi takoj v tiskarni »Edinost« izvezbani mehanik ali kovač. — Ponudbe sprejme vodstvo tiskarne. 406

Službe išče penzionist kot iztirjevalec ali kot skladistnik, blagajnični sluga itd. Zmožen je slovenskega, nemškega in nekoliko italijanskega jezika. Naslov pove Ins. odd. Edinosti. (200)

Štedilne družinske peči za pečenje kruha itd. po K 7-20, medena obesila za zavese K 3-50, prodaja ESCA, Trst, ul. Caserina šte. 14. 29

Zaloga olja, jeshia in mila, dnevno 150 K dohodkov, prodaja se radi odhoda za kron 15.0.0. Pojasnila: E. Collasich, kavarna Corso. 403

Iščeta se čevljarja za delati škornje. — Peter Dobro Sv. Ivan 701. 194

Žveplen baker in žveplo prodaja mirodilnica Cilia, ul. Poste 6. 197

Službo išče vdova za dvakrat na dan. Naslov pove Ins. odd. Edinosti. 400

Naznanjam slav. občinstvu, da sem prevzel 10. t. m. na moj račun dobro znano gostilno Mahorčič v Sežani. — Ujldno se priporoča: JOSIP ADAMIČ. 182

Službo kod postrežnica za par ur na dan išče uboga ženska. Naslov pove Ins. odd. Edinosti. 200

Pisarniškega vajenca ali uradnika-zabednika večnega urada jepeja išče nova pisarna. Pismena ponudbe pod »Pisarna« na Ins. odd. Edinosti. 193

Potrjim sreem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša edina ljubljena hčerka

Silvija Bric

v nežni mladosti 7^{1/2} let v trpečih mukah v Gospodu zaspala.

Pogreb predrago hčerke se bo vršil v sredo 14. t. m. ob 4.30 iz mrtvašnice mestne bolnišnice naravnost na pokopališče pri Sv. Ant.

TRST, 12. aprila 1915.

Žalujoči starši in sorodniki.

Novo Pogrebno podjetje, Trst-Corso 47.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ulica G. Rossini št. 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

Zaloga dalmatinskega vina

lastnega pridelka iz Jesenic pri Omišu

Filip Ivanišević

ulica Torre bianca 18, Telefon 14-05

Prodaja na drobno in na debelo. Gostilna-Buffer v ul. Nuova št. 9, v kateri toči svoja vina prve vrste.

Dr. PECNIK

Dr. PETSCHNIGG

TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.

Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8-9 in 2-3 in specialista za kožne in vodne (splošne) bolezni 1 in 7-7^{1/2}

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ST. 17

Specialist za KOŽNE in SPLOŠNE BOLEZNI ŽIBKOST in NERVOZNOST

za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH. Sprejema od 11-1 pop. in 4-5 zvečer ob nedeljah od 10-1.